

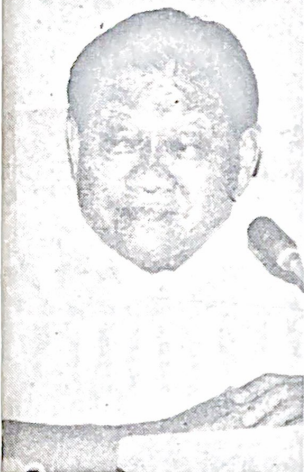

รณลึกคัมเล็กปร.42

เพ.ปักประชาธิปไตย

ขณะนั้น ไม่ถูกต้องกับหลักการประ-
ชาธิปไตย”

“จากหลักการที่ว่า นักการเมือง
เป็นคนพับลิก อายส์ (public eyes)
คือคนที่ต้องคลออยู่ในสายตาประชาชน
ตลอดเวลา การใช้อำนาจนักการเมือง
มาจัดการปิดหนังสือพิมพ์ที่วิพากษ์

นายประธาน ดวงรัตน์
นายกสภานายความ

วิจารณ์ตนจึงต้องพิจารณาประเด็น
ความเป็นพับลิก อายส์ ของนัก
การเมืองประกอบไปด้วย”

“มาตรฐานของคดีหมิ่นประมาท
ในต่างประเทศจะให้เสรีภาพหนังสือพิมพ์
ในทางวิพากษ์วิจารณ์ในสายตาประชาชน
ได้อย่างกว้างขวางกว่าการวิจารณ์บุคคล
ธรรมดา เพราะการกระทำของนักการเมือง
ซึ่งอยู่ในสายตาประชาชน จะกระทบต่อ
ผลประโยชน์ของประชาชนได้ง่าย กฎหมาย
บ้านเมืองในต่างประเทศจึงเปิดโอกาส
ให้ นสพ.วิพากษ์วิจารณ์นักการเมืองได้
อย่างกว้างขวาง นักการเมืองก็ต้องยอมรับ
คำวิพากษ์วิจารณ์ในขอบเขตของการ
บริหารงาน ตรงไปที่ขึ้นมาอยู่ในตำแหน่ง
หน้าที่บริหารประเทศ”

“กฎหมายปฏิรูปเป็นกฎหมาย
ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ
ผู้ปกครองใช้ดุลพินิจฝ่ายเดียว ซึ่ง
มักจะมองแง่ความสงบเรียบร้อย
และศีลธรรมอันดีของประชาชนใน
สายตาที่แตกต่างจากผู้ถูกปกครอง
กฎหมายที่ต้องใช้ดุลพินิจเช่น ปร. 42

จึงควรใช้อย่างระมัดระวัง-รอบคอบ,
อย่างใจกว้าง และต้องเคารพสิทธิ

เสรีภาพของผู้อื่นด้วย...กฎหมายฉบับ
นี้สมควรยกเลิกได้แล้ว” อธิการบดี
รวมคำแห่งขิ้นขันความเห็นนี้ด้วย
เหตุผลผลของความเป็นนักกฎหมาย

นายกสภานายความ นายประธาน
ดวงรัตน์ นักกฎหมายอาวุโสแห่งการ
ทนายผู้ริ่ความยุติธรรมบนพื้นฐานแห่ง
สิทธิเสรีภาพอันชอบธรรม ก็ให้อภัยคำ
ความเห็นว่า

“ปร. 42 นั้น วงการทนาย
ความเราร่วมเรียกร้องให้เลิกมาตั้งแต่
สมัยคุณธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็น
นายกรัฐมนตรีแล้ว แต่ทางราชการ
ยังแข็งไม่ยอมเลิก สมัยผมเป็นนายก
สมาคม ทนายความก็มีมติสนับสนุน
การเคลื่อนไหวของสมาคมนักข่าว
ออกมาเพราะเห็นว่า ปร. 42 เป็นคำสั่ง
เผด็จการที่ออกมาจากคณะปฏิรูปโดย
อำนาจรัฐประหาร ไม่ได้ออกมาจาก
สภานิติบัญญัติ จึงเป็นกฎหมายที่ไม่ได้
ผ่านความเห็นชอบจากประชาชน”

“การที่นักการเมืองจะใช้อำนาจ
ตาม ปร. 42 จึงไม่ถูกต้อง เป็นการถืออำนาจ
มาตราใหญ่เหมือนมีดาบอยู่ในมือ ซอบใจ
ก็เลยตามเลข ไม่ซอบใจก็ฟัน รัฐบาล
ที่เป็นประชาธิปไตยไม่ควรใช้อำนาจเช่น
นั้น เพราะเสรีภาพหนังสือพิมพ์ที่มีขอบเขต
ในกฎหมายอื่นเช่น อาญา และ พ.ร.บ.
การพิมพ์ ควบคุมไม่ได้แล้วละเมิดสิทธิ
ของบุคคลอื่นอยู่แล้ว”

“สภานายความจะร่วมมือ
กับสมาคมของนักข่าวว่าเป็นหัวทอก
เรียกร้องให้ยกเลิก ปร. 42 ด้วย”
นายกสภานายความขิ้นขันร่วมสู้
ความไม่เป็นธรรมอย่างมั่นคง

จากคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย อาจารย์นิติศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญ
กฎหมายรัฐธรรมนูญและทฤษฎีรัฐศาสตร์
และมีจิตใญ่รักประชาธิปไตย ศ.พงศ์เพ็ญ
ศฤงคารมัย มีแนวคิดว่า

“ถ้าถึงขั้นนักการเมืองใช้อำนาจ
ปิดหนังสือพิมพ์ ผมว่ามันมากเกินไป
เสรีภาพหนังสือพิมพ์เราต้องถือไว้ว่า
เป็นหัวใจของระบอบประชาธิปไตย
ถ้าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ถูกทำลาย

๘๘
**2 อธิการบดี, นักกฎหมาย, นักรัฐศาสตร์
และนายกสภานายความ ต่างเห็นพ้องในจุด
ยืนเดียวกันว่า การใช้อำนาจ ปร.42 ของนัก-
การเมือง เป็นการคุกคามเสรีภาพ นสพ. ชัด
ต่อหลักประชาธิปไตย**
๘๘

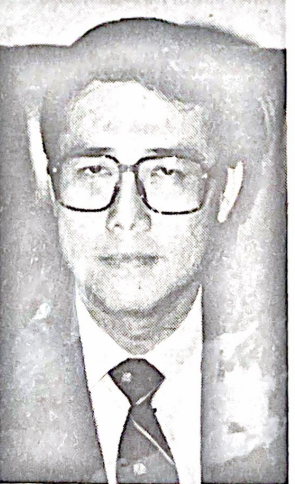

จพพ.ณ นสพ.

ระบอบประชาธิปไตยที่อยู่ไม่ได้ เสรีภาพ
หนังสือพิมพ์ก็ต้องอยู่ในขอบเขตของ
กฎหมายอื่น เช่น กฎหมายอาญา และ
กฎเกณฑ์ของสังคมอยู่แล้ว”

“ระบอบประชาธิปไตยสากล มาตราการ
ปิดหนังสือพิมพ์เป็นอำนาจศาล-ศาลยุติธรรม
เท่านั้นจะเป็นผู้ตัดสินปิดหนังสือพิมพ์ได้ ฝ่าย
บริหารไม่มีสิทธิ ปร. 42 นี้เอง ที่เป็นจุดอ่อนใน
ระบอบประชาธิปไตยของบ้านเรา เป็นเหตุให้
เรายังไม่สามารถพูดให้เต็มปากว่า เรามีประชา-
ธิปไตยเต็มใบ”

จากคณะนิติศาสตร์ จุฬาร.ศ.ไชยยศ
เทนะรัชตะ อาจารย์นักกฎหมายผู้ชื่อก็คือคุณธรรม

ศ.ไชยยศ เทนะรัชตะ
อาจารย์นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และหลักจริยธรรมเป็นคัมภีร์ประจำใจ ให้เกรงชะว่า
-ปร. 42 เป็นกฎหมายครอบงำกิจการ
การที่นักการเมืองเลือกใช้กฎหมายนั้นมาเล่นงาน
หนังสือพิมพ์จึงดูคล้ายเป็นการแก้แค้นในเรื่อง
ส่วนตัว นักการเมืองที่เป็นสุภาพบุรุษทางการเมือง

ร.ศ.ชูศักดิ์ ตรีนิล
อธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

และมีความซื่อสัตย์ ไม่มองว่าอำนาจตามกฎหมาย
ที่ทันสมัยเหล่านี้”

“หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ตีพิมพ์ความ
เป็นธรรม หรือมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์
ความประพฤติของนักการเมืองโดยสุจริตใจ
เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนไว้
ไม่ควรมองว่าเป็นการกล่าวร้ายป้ายสี ไม่มี
ประเทศระบอบประชาธิปไตยที่ไหนจะจำกัด
เสรีภาพหนังสือพิมพ์เช่นประเทศไทย”

อาจารย์รัฐศาสตราจารย์ นิต้า
ผ.ศ.ปรณีย์ ปรีชากร ซึ่งเป็น ผอ.โครงการ
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ คณะรัฐศาสตราจารย์
นิต้า อยู่ด้วยเห็นว่า

“กณ.ณมีมติคัดค้านระบอบประชาธิปไตย
อย่างชัดเจน ไม่ควรจะมีอยู่ต่อไป เพราะขอ
มีปัญหานักการเมืองไม่พอใจ นสพ.ขึ้นมา
ก็จะอ้างกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจปิดหนังสือ-
พิมพ์ โดยให้อำนาจของเจ้าหน้าที่ควบคุม
การพิมพ์ ซึ่งเป็นบุคคลคนเดียว และเป็น
อำนาจเผด็จการ”

“นสพ.ควรจะมีความอิสระในการทำงาน
เพราะเป็นผู้หนึ่งที่สามารถตรวจสอบการทำงาน
ของรัฐบาล ได้ตลอดเวลา ถ้า นสพ.ละเมิดสิทธิ
ส่วนบุคคลก็การใช้กฎหมายอื่นที่มีอยู่แล้ว คู่สม
ประชาชนที่ถูกละเมิด”

นั่นคือทรงคนละบริบทด้วยหลักฎการ
และเหตุผลของนักวิชาการและตัวแทนองค์กร
ที่มีความอิสระ เปิดกว้างทางความคิด ซึ่งคือ
กรณีการใช้อำนาจ ปร. 42 ของนักการเมืองมา
คุกคาม จำกัดเสรีภาพหนังสือพิมพ์